

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
สถานศึกษาDIGITAL TRANSFORMATION LEADERSHIP OF ADMINISTRATORS AFFECTING TO
SCHOOL EFFECTIVENESSนฤเนตร เรืองไพศาล¹, ทวีศิลป์ กุลนภาดล²Narunet Ruangpisarn¹, Taweasil Koolnaphadol²¹นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษาและการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

คำสำคัญ	บทคัดย่อ
ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงทาง ดิจิทัล, ประสิทธิภาพ สถานศึกษา	การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ประสิทธิภาพสถานศึกษา 3) ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงการทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลสถานศึกษา 4) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 361 คน ซึ่งได้มาจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 608) นำไปสู่แบบแบ่งชั้น โดยกำหนดให้ขนาดสถานศึกษาเป็นชั้น จากนั้นนำไปสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .60 ถึง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ประสิทธิภาพสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.90$) แสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษาในระดับสูง 4) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา ได้ร้อยละ 81.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the digital transformation leadership of administrators, 2) to study the school effectiveness, 3) to identify relationships between digital transformation leadership and school effectiveness, and 4) to examine how digital transformation leadership affects school effectiveness. The population was teachers working under the authority of the Secondary Educational Service Area Office 2. The number of samples was 361 determined using the Krejcie and Morgan Table, a stratified random sample of the sizes of the institutions, and simple random sampling. The study used a 5-point rating scale questionnaire for item-objective congruence from 0.60 to 1.00. The reliability of the questionnaire was at 0.98. Data analysis statistics were mean, standard deviation, Pearson product-moment correlation coefficient, and linear regression analysis. The result conclusion of this research revealed that. 1) The level of digital transformation leadership was at a high level overall and in each aspect. 2) The level of school effectiveness was at a high level overall and in each aspect. 3) The digital transformation leadership and school effectiveness were statistically significant at the .01 level. In addition, The coefficient of correlation between these two variables is 0.9. It indicates a strong positive association between digital transformation leadership and school effectiveness. 4) The digital transformation leadership affecting school effectiveness with a predictive power of 81.10 and a .05 level of statistical significance.

Keywords: digital transformation leadership , school effectiveness

ภูมิหลัง

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561 – 2580 เป้าหมายที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมาย การวางรากฐานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบเป็นสิ่งสำคัญ การพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในด้านทุนมนุษย์และสภาพแวดล้อมมุ่งเน้นการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพ การปฏิรูปการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสำหรับการเรียนรู้ในทุกกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา เป็นการยกระดับสถาบันการศึกษาสู่ความเป็นเลิศนำไปสู่การขับเคลื่อนพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็ม (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) [29]

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560-2579) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดระบบและรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สนับสนุนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบการเงินการคลังทรัพยากรเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปรับโครงสร้างการบริหารงานให้มีความชัดเจนในด้านบทบาทหน้าที่กระจายอำนาจและการตัดสินใจจากส่วนกลางสู่สถานศึกษา รวมทั้งการปรับระบบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเสมอภาคและเท่าเทียม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) [30]

การพลิกฟื้นทางดิจิทัลส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรธุรกิจหน่วยงานด้านการศึกษา องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรและกระทบต่อวิถีชีวิตของประชากรทั่วโลกซึ่งส่งผลให้หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ มีความพยายามปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานให้สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยการสร้างกลยุทธ์ดิจิทัลเพื่อ

เป็นตัวขับเคลื่อนให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง (จันทร์จิรา เหลลราช, 2565) [9] การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นสิ่งที่พัฒนาคนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันในยุคโลกาภิวัตน์ที่ความก้าวหน้าทางด้านสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบกับประเทศเป็นปัญหาเข้าสู่ภาวะวิกฤตทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และด้านการศึกษา โดยเฉพาะปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษา การจัดสรรทรัพยากร คุณภาพ การศึกษาทางด้านวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ผลการพัฒนาอย่างไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคนไทยมีแนวโน้มลดลงเมื่อพิจารณาจากผลคะแนนการศึกษาทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ตั้งแต่ปี 2559 – 2562 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แม้ว่าเยาวชนจะมีการเฝ้าหาความรู้เพิ่มขึ้น แต่ยังคงขาดความสามารถในการจัดการ การสังเคราะห์ข้อมูลที่สืบค้นได้และการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ปัญหาด้านคุณลักษณะของผู้เรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ตลอดจนปัญหาในการจัดสรรทรัพยากรและการบริหารจัดการสถานศึกษายังไม่เหมาะสมและขาดความคล่องตัว เนื่องจากระบบการบริหารจัดการศึกษาของไทยยังมุ่งเน้นการบริหารตามกฎระเบียบมากกว่าการบริหารเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของสถานศึกษาส่งผลให้เกิดความสูญเปล่าและความไม่มีประสิทธิภาพของระบบการศึกษาอันจะเป็นปัญหาต่อเนื่องในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 ; สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2565) [30] [31]

ประสิทธิผลมีความสำคัญต่อองค์กรมาก เพราะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จขององค์กรว่าจะมีความมั่นคงและอยู่รอดหรือไม่ (จตุรภัทร ประทุม, 2559 ; ภากรดี อนันต์นาวิ, 2557) [8] [22] ประสิทธิผลเป็นสิ่งที่สามารถชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานได้ตั้งแต่ระดับบุคคลไปจนถึงระดับองค์กร (ปิยะพงษ์ พันธุ์สุภา, 2564) [20] ช่วยตรวจสอบวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถานศึกษา การประเมินกระบวนการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่แผนงานกำหนด ตลอดจนการประเมินความสำเร็จของผลงานกับวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ (ประจัญ เดชสุภา, 2562) [19] ผู้บริหารสถานศึกษาต้องศึกษาตัวชี้วัดที่สามารถนำมาพิจารณา ตรวจสอบ ประเมินตนเอง เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพ การวิเคราะห์องค์ประกอบหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อนำจุดแข็ง จุดอ่อนและข้อมูลที่ได้รับมาวางแผนพัฒนาให้สถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง (สุนิสา เมฆวิสัย, 2565) [32] เมื่อมีข้อมูลสำหรับการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหาร จะช่วยให้ผู้บริหารได้ข้อมูลที่สามารถสนับสนุนการตัดสินใจในการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้น (นนทกร อรุณโน, 2559) [15] สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลคือ เป้าหมายในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพทางการศึกษาและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนสูงกว่าหรือเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าสถานศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์จะมีความมั่นคงสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้แต่หากไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ก็ไม่สามารถอยู่รอดและต้องปิดสถานศึกษาไปในที่สุด (อภิรัตน์ ช่างเกวียน, 2564) [35] ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประสิทธิผลเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2553) [26]

มาตรา 27 พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 กำหนดอำนาจและหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในการเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ดังนั้นจึงถือว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการบริหารจัดการสถานศึกษา คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ ได้รับการยอมรับจากผู้อื่น เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีความรับผิดชอบสูง มีความมุ่งมั่นเสียสละ มีความซื่อสัตย์สุจริตและความยุติธรรม มี

ภาวะผู้นำสูง โดยเฉพาะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2560) [21] ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดพลังในการขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนที่เป็นเป้าหมายที่มีความสำคัญสูงสุดในการจัดการศึกษา (สัมฤทธิ์ กางเพ็ง และ ประยุทธ์ ชูสอน, 2557) [28] ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสำคัญต่อกระบวนการเชิงบริหารทุกระบบ (วัลลพ โปธิ์ไทย, 2565) [25] เป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานในสถานศึกษากับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ (อนันต์ นามทองตัน, 2554) [34] ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถานศึกษาได้ หากไม่ปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือการดำเนินงานให้เข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนสร้างความร่วมมือเปลี่ยนแปลงสถานการณ์นำสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ปณิธิ การสมมติ 2564) [18] ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำที่เอื้อต่อการบริหารและจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ (ธีระ รุณเจริญ, 2550) [14] สำหรับการจัดการศึกษาโดยการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมจะประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดีในระดับปฏิบัติการหรือในระดับสถานศึกษานั้น ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญของภาวะผู้นำหรือผู้บริหารสถานศึกษาด้วย โดยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะนำมาปรับใช้ในสถานศึกษา ควรเป็นสิ่งที่ทันสมัยและสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกสบาย ทั้งนี้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลเป็นเพียงเครื่องมือหรือวิธีการอีกทั้งยังเป็นสิ่งที่พัฒนาและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้นการนำเอามาใช้จึงควรเริ่มจากการตั้งเป้าหมาย สำหรับการจัดการศึกษาในอนาคตให้ชัดเจนก่อน จากนั้นจึงกำหนดกลยุทธ์และนำเอาเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล ที่เหมาะสมมาปรับใช้ตามวิสัยทัศน์ขององค์กรนั้นๆ (ทินกร บัวชู, 2563) [11] ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลเป็นรูปแบบความเป็นผู้นำที่ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารดิจิทัล ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง ปรับเปลี่ยนความคิดเห็น การรับรู้ ทักษะ และแรงจูงใจ เพื่อปรับการจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของสถานศึกษา (Izhak Berkovich and Tahani Hassan ,2023) [4] คุณลักษณะของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และอุดมการณ์ที่ชัดเจน ทำให้เกิดแรงผลักดันในการพัฒนาขับเคลื่อนองค์กรนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานบนพื้นฐานของการนำนวัตกรรมและแนวคิดใหม่มาใช้ในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ตามพัฒนาตนเองและมีส่วนร่วมในการวางแผนหาแนวทางในการทำงานตลอดจนแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน (Weber et al. ,2022) [6] เป็นผู้นำที่มีอิทธิพลต่อผู้ตามในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ สร้างผลิตภาพสูงสุดให้เกิดขึ้นกับองค์กร สามารถมองเห็นภัยคุกคามจากการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล ตัดสินใจพร้อมรับมือปรับตัวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เตรียมพร้อมพลิกกลยุทธ์ในการบริหารพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการเปลี่ยนแปลงและลดการต่อต้านของผู้ตาม และที่สำคัญผู้นำต้องมีความสามารถด้านดิจิทัลที่สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลเพื่อเห็นความเป็นไปได้ในอนาคตและเพิ่มขีดความสามารถให้ผู้ตามเกิดความยอมรับ (Ardi Kho et al. ,2020) [1] และเมื่อองค์กรเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล ผู้นำจะต้องพัฒนาและปรับเปลี่ยนการดำเนินงานพื้นฐาน ส่งเสริมวัฒนธรรมดิจิทัลภายในองค์กร โดยผู้นำที่มีมุมมองต่อการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือและพัฒนาความสามารถด้านดิจิทัลยกระดับนวัตกรรมภายในองค์กร ซึ่งถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล (Bora Ly, 2022) [2]

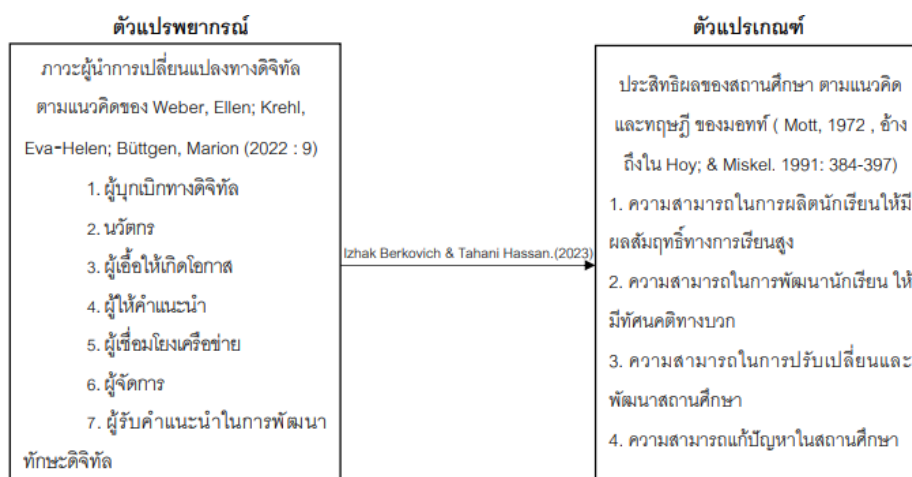
จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้แนวคิดภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ของ (Weber et al. ,2022) [6] มีองค์ประกอบสำคัญ 7 ด้าน คือ 1. ผู้บุกเบิกทางดิจิทัล 2. นวัตกรรม 3. ผู้เอื้อให้เกิดโอกาส 4. ผู้ให้คำแนะนำ 5. ผู้เชื่อมโยงเครือข่าย 6. ผู้จัดการ 7. ผู้รับคำแนะนำในการพัฒนาทักษะดิจิทัล และแนวคิดของมอท์ (Mott, 1972 , อ้างถึงใน Hoy; & Miskel. ,1991) [3] ด้านประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา เพราะผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล สามารถปรับตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลได้อย่าง

รวดเร็ว จูงใจส่งเสริมให้ผู้ตามพัฒนาความสามารถของตนเอง ส่งผลให้ผู้ตามเกิดการดำเนินงานได้อย่างเต็มที่ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทันตามสถานการณ์นำองค์กรไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงการทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลสถานศึกษา
4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 จำนวนสถานศึกษา 52 แห่ง แบ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ 23 แห่ง สถานศึกษาขนาดใหญ่ 22 แห่ง สถานศึกษาขนาดกลาง 5 แห่งและสถานศึกษาขนาดเล็ก 2 แห่ง จำนวนครูทั้งหมด 5,470 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 โดยได้มาจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) [5] ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างได้ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเท่ากับ 361 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นระดับชั้น (Strata) จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ผลดังตาราง

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดสถานศึกษา	จำนวนสถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ใหญ่พิเศษ	23	3,328	220
ใหญ่	22	1,874	123
กลาง	5	238	16
เล็ก	2	30	2
รวม	52	5,470	361

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลสถานศึกษา

2.2 นำแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลต่าง ๆ กำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ และสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล

2.3 นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมตามขอบเขตและนิยามศัพท์เฉพาะ พร้อมทั้งตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้ในการทำแบบสอบถาม

2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้มีค่า $IOC \geq .5$ ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่า $IOC = 0.60 - 1.00$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ แสดงว่าแบบสอบถามมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูนอกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .989 โดยมีความเชื่อมั่นภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเท่ากับ .980 และค่าประสิทธิผลสถานศึกษาเท่ากับ .980

2.6 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ดำเนินการขอข้อมูลรายชื่อของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 52 แห่ง และนำมาดำเนินการสุ่มตัวอย่าง

3.2 จัดทำหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ผู้วิจัยประสานติดต่อกับสถานศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผ่านการตอบแบบสอบถามกลับคืนทางแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์

4.วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลของแบบสอบถาม แล้วดำเนินการลงรหัสและให้คะแนน จากนั้นบันทึกข้อมูลในแฟ้มข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา และขนาดสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list) วิเคราะห์ผลจากคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและ ประสิทธิภาพสถานศึกษา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

4.5 วิเคราะห์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา สรุปผลโดยรวมและรายด้านได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา ได้ร้อยละ 81.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา

ตัวแปร	b	SEb	β	t
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	.787	.020	.900	39.226**
R = .900	$R^2 = .811$	$SE_{est} = .081$	F = 1538.666	a = 1.068

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.900$) แสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษาในระดับสูง โดยด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด ได้แก่ ด้านผู้เชื่อมโยงเครือข่าย มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษา ในระดับสูง ($r = .841$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับความสัมพันธ์ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลสถานศึกษา

ตัวแปร	การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (Y1)	การพัฒนาให้นักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก (Y2)	การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา (Y3)	การแก้ปัญหาสถานศึกษา (Y4)	ประสิทธิผลสถานศึกษา (Y)
ผู้บุกเบิกทางดิจิทัล (X1)	.726**	.688**	.786**	.749**	.788**
นวัตกรรม (X2)	.750**	.688**	.776**	.757**	.793**
ผู้เอื้อให้เกิดโอกาส (X3)	.725**	.658**	.757**	.820**	.794**
ผู้ให้คำแนะนำ (X4)	.718**	.672**	.826**	.857**	.827**
ผู้เชื่อมโยงเครือข่าย (X5)	.748**	.734**	.810**	.847**	.841**
ผู้จัดการ (X6)	.740**	.721**	.829**	.813**	.831**
ผู้รับคำแนะนำในการพัฒนาทักษะดิจิทัล (X7)	.727**	.702**	.795**	.768**	.800**
X	.814**	.772**	.886**	.891**	.900**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ประสิทธิผลสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.68) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.59) ถัดมา คือ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ ในขณะที่ ด้านความสามารถแก้ปัญหาในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิผลสถานศึกษา

ประสิทธิผลสถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับประสิทธิผลสถานศึกษา
1. การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.22	0.59	มาก
2. การพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.29	0.60	มาก
3. การปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา	4.20	0.72	มาก
4. การแก้ปัญหาในสถานศึกษา	4.11	0.80	มาก
รวม	4.21	0.68	มาก

4. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, $S.D. = 0.81$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้จัดการ ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.75$) รองลงมาคือ ด้านผู้เอื้อให้เกิดโอกาส ($\bar{X} = 4.06$, $S.D. = 0.83$) ด้านผู้เชื่อมโยงเครือข่าย ($\bar{X} = 4.06$, $S.D. = 0.78$) ด้านนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.04$, $S.D. = 0.75$) ด้านผู้ให้คำแนะนำ ($\bar{X} = 3.94$, $S.D. = 0.86$) ด้านผู้บุกเบิกทางดิจิทัล ($\bar{X} = 3.92$, $S.D. = 0.75$) ตามลำดับ ในขณะที่ ด้านผู้รับคำแนะนำในการพัฒนาทักษะดิจิทัล ($\bar{X} = 3.77$, $S.D. = 0.95$) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D.$)	ระดับภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง ทางดิจิทัล
1. ผู้บุกเบิกทางดิจิทัล	3.92	.75	มาก
2. นวัตกรรม	4.04	.75	มาก
3. ผู้เอื้อให้เกิดโอกาส	4.06	.83	มาก
4. ผู้ให้คำแนะนำ	3.94	.86	มาก
5. ผู้เชื่อมโยงเครือข่าย	4.06	.78	มาก
6. ผู้จัดการ	4.13	.75	มาก
7. ผู้รับคำแนะนำในการพัฒนาทักษะดิจิทัล	3.77	.95	มาก
รวม	3.99	.81	มาก

อภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา ได้ร้อยละ 81.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ก้าวหน้า มีภาวะผู้นำที่ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล มีความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลง มองเห็นถึงโอกาสที่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสถานศึกษา สามารถตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ปรับตัว รับมือภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้อย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ออกแบบวางแผนการทำงานพัฒนาการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ จัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างสภาพแวดล้อมบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี จัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และความพึงพอใจอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา สร้างเครือข่าย สร้างแรงขับเคลื่อนสำคัญเพื่อประสานการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครูและบุคลากรภายในสถานศึกษา ทำให้เกิดความสามัคคีความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงาน นำไปสู่การปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงานภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลที่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลถึงความมีประสิทธิผลของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เล็ก นักเบตร์ (2555) [23] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

เพชรบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา เท่ากับ 0.804 ประสิทธิภาพในการทำนาย คิดเป็นร้อยละ 64.60 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย เท่ากับ 0.151 และยังสามารถคล่องกับงานวิจัยของ วรณภา ไทยประยูร (2564) [24] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 87.60 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.207 และสามารถคล่องกับงานวิจัยของ Izhak Berkovich and Tahani Hassan (2023) [4] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหาร ความมุ่งมั่นของครู และประสิทธิผลของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาทาง โดยผ่านทางความมุ่งมั่นต่อองค์กรของครูในการศึกษาทางไกลเป็นตัวแปรคั่นกลาง

2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.900$) แสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษาในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล เป็นความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิสัยทัศน์และอุดมการณ์ทางดิจิทัลที่ชัดเจน สร้างแรงผลักดันขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานบนพื้นฐานการนำนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ทำให้เกิดบรรยากาศการบริหารจัดการที่มีความยืดหยุ่น การจัดสรรทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด มีความสามารถในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน สร้างแรงบันดาลใจให้ครูพัฒนาตนเองจนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการทำงานและการพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จของสถานศึกษา การบริหารจัดการองค์กรในยุคที่มีเทคโนโลยีหลากหลายที่อำนวยความสะดวกในการทำงาน ผู้บริหารควรพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงให้มีความรู้ความสามารถและทักษะเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ธรรมรัตน์ บุปผาชาติ และคณะ, 2565) [13] สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาคิลป์ วิเศษ (2556) [16] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสามารถคล่องกับงานวิจัยของ เกรียงศักดิ์ โชติวิชาศิริกุล (2560) [7] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำผู้บริหารกับประสิทธิผลองค์กรของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำผู้บริหารกับประสิทธิผลองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3. ประสิทธิภาพสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และด้านความสามารถแก้ปัญหาในสถานศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถประสบการณ์ในการบริหารอย่างเป็นระบบ จัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิด

ประโยชน์บรรลุตามที่สถานศึกษากำหนด ผ่านการได้รับความร่วมมือจากครูและบุคลากรในการพัฒนาสถานศึกษา การแก้ไขปัญหา การปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้สามารถดำเนินงานได้อย่างยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทความสามารถในการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่ทำให้ครูและนักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ได้รับการพัฒนาทางด้านความรู้และทักษะที่สูงขึ้น มีคุณลักษณะและเจตคติในทางบวก ทำให้เกิดความพึงพอใจและผลสำเร็จของการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผ่านการมองประสิทธิผลในภาพรวมทั้งระบบ (ยูเรศ ประตุ, 2564) [33] ความสามารถในการพัฒนางานทุกอย่างด้านอย่างต่อเนื่อง การสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่บุคลากร นำไปสู่ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง (ประจัญ เดชสุภา, 2562) [19] ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุรภัทร ประทุม (2559) [8] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สำเภาแก้ว (2560) [12] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อภิสรา ศรีบุญกุล (2565) [36] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา สกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา สกลนคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านผู้จัดการ ด้านผู้เอื้อให้เกิดโอกาส ด้านผู้เชื่อมโยงเครือข่าย ด้านนวัตกรรม ด้านผู้ให้คำแนะนำ ด้านผู้บุกเบิกทางดิจิทัล และด้านผู้รับคำแนะนำในการพัฒนาทักษะดิจิทัล ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการบริหาร การเปลี่ยนแปลง สร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ทางดิจิทัล นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ออกแบบ วางแผน พัฒนาการบริหารการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ (นิรุทธ์ บุตรแสนลี, 2565) [17] มีความสามารถในการใช้ประโยชน์และสร้างโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงภายใต้สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว (เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ และ วาสนา แก้วผณีรัมย์, 2561) [27] มีวิสัยทัศน์ก้าวหน้า ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา ยกกระดับคุณภาพผู้เรียน กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา เข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างง่ายสะดวกมากขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้พัฒนาทักษะต่างๆ สร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ (จิระนันท์ มูลมาตร และคณะ, 2564) [10] มีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมให้ครูปรับเปลี่ยนความคิดเห็น การรับรู้ ทักษะ และแรงจูงใจ เพื่อปรับ การจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของสถานศึกษา (Izhak Berkovich & Tahani Hassan, 2023) [4] สอดคล้องกับงานวิจัยของ เล็ก นักเบตร์ (2555) [23] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นนทกร อรุณโน (2559) [15] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารเรียนรู้วิธีการใช้เครื่องมือทางดิจิทัลจากครู ซึ่งอยู่ในด้านผู้รับคำแนะนำในการพัฒนาทักษะดิจิทัล หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะดิจิทัล ให้กับผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างสร้างสรรค์เหมาะสม สร้างพื้นที่การเรียนรู้แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันโดยการเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังประเด็นปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับทักษะดิจิทัล ซึ่งเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆ นำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.2 จากการศึกษาพบว่าประสิทธิผลสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนปฏิบัติตามตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เสริมสร้างการปลูกฝังอบรมการประพฤติปฏิบัติตนที่ดีงาม เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ควบคู่กับคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสามารถปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตรงตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา สร้างโอกาสเปิดพื้นที่ให้นักเรียนสามารถแสดงออกตามความถนัดและความสนใจได้อย่างสร้างสรรค์เหมาะสม เสริมสร้างให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและเจตคติที่ดีต่อการศึกษา มีทักษะชีวิตสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตน มีจิตสาธารณะเสียสละส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

1.3 จากการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสถานศึกษา ในระดับสูง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างแรงผลักดันในการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่การเปลี่ยนแปลงการทำงานบนพื้นฐานผ่านการนำนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมและขับเคลื่อนการพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.4 จากการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในจัดการศึกษา สามารถนำข้อมูลผลการวิจัยไปใช้เพื่อวางแผนสร้างแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมรับมือทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานกิจกรรมหรือโครงการสำคัญของสถานศึกษาเป็นไปในทิศทางที่ดียิ่งขึ้นบรรลุเป้าหมายและมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาหรือเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในอนาคตต่อไป

2.2 ควรหาตัวแปรภาวะผู้นำรูปแบบอื่นเช่น ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำดิจิทัล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา

2.3 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เอกสารอ้างอิง

- [1] Ardi Kho, Sundring Djati, Innocentius Bernarto, Niko Sudibjo, Aneu Yulianeu, Hezkiel Nanda, & Kezia Nanda. (2020). The Relationship Between Digital Transformational Leadership Styles and Knowledge-Based Empowering Interaction for Increasing Organisational Innovativeness. *11*, 2020.
- [2] Bora Ly. (2022). *Cogent Business & Management. Transforming commitment into performance: a study of digital transformation in the Cambodian public sector amidst a pandemic. 11,2024.*
<https://doi.org/10.1080/23311975.2024.2333609>
- [3] Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (1991). *Educational administration : theory, research, and practice* (4th ed ed.). McGraw-Hill New York.
- [4] Izhak Berkovich, & Tahani Hassan (2023). Principals' digital transformational leadership, teachers' commitment, and school effectiveness. *Education Inquiry*, 1-18.
<https://doi.org/10.1080/20004508.2023.2173705>
- [5] Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- [6] Weber, E., Krehl, E. H., & Büttgen, M. (2022). The Digital Transformation Leadership Framework: Conceptual and Empirical Insights into Leadership Roles in Technology-Driven Business Environments. *Journal of Leadership Studies*, 16(1), 6-22.
- [7] เกรียงศักดิ์ โชติวิชาศิริกุล. (2560). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำผู้บริหารกับประสิทธิผลองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- [8] จตุรภัทร ประทุม. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. *วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- [9] จันทร์จิรา เหลลราช. (2565). ตัวแบบของการปรับเปลี่ยนสู่องค์กรดิจิทัล : Model of Digital Transformation. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 32(กรกฎาคม – ธันวาคม), 172 - 185.*
- [10] จีระนันท์ มูลมาตร, ธาภิณี ใจสะอาด, นงเยาว์ เรืองบุญส่ง, ภาณุวัฒน์ สุวรรณมาโจ, และ รวิวรรณ สิทธิสุวรรณ. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล *ทรานส์ฟอร์มเมชัน. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย, 17(กรกฎาคม - สิงหาคม), 21 - 32.*
- [11] ทินกร บัวชู. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารครุศาสตร์สาร, 13, 285 - 294.*
- [12] ทิพวรรณ สำเภาแก้ว. (2560). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. *วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.*
- [13] ธรรมรัตน์ บุปผาชาติ, มิตภาณี พุ่มกล่อม, และ พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ, 10 (กรกฎาคม-กันยายน).*
- [14] ธีระ รุณเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา. *กรุงเทพฯ : แอล.ที.เพรส.*

- [15] นนทกร อรุณโน. (2559). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- [16] นาสิลบี วิเศษ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของ โรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม. *Creative Science*, 4(7), 75-88.
- [17] นิรุตต์ บุตรแสนลี. (2565). การเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นดิจิทัลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา: การผลิตกำลังคนสมรรถนะสูงแห่งศตวรรษที่ 21. วารสารวิจัยและนวัตกรรม สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร, 5(1).
- [18] ปณิธี การสมดี. (2564). ภาวะผู้นำภาครัฐในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [19] ประจัญ เดชสุภา. (2562). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- [20] ปิยะพงษ์ พันธุ์สุภา. (2564). การบริหารงบประมาณที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. วิทยานิพนธ์. ค.ม.(การบริหารการศึกษา). ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- [21] ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์. (2560). จะยกระดับคุณภาพโรงเรียนไทยให้เป็นเลิศได้อย่างไร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- [22] ภารดี อนันต์นาวิ. (2557). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มนต์รี.
- [23] เล็ก นักเบศรี. (2555). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- [24] วรรณภา ไทยประยูร. (2564). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- [25] วัลลพ โพธิ์ไทย. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารนวัตกรรมการบริหารการศึกษา, 1(กรกฎาคม – กันยายน), 10-20.
- [26] ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2553). ประสิทธิภาพกระบวนการ : เป้าหมายสำคัญของการบริหารโรงเรียน. วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2(มกราคม – มิถุนายน), 21.
- [27] เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ, & วาสนา แก้วฉวีกรังษี. (2561). การเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลของประเทศไทยเพื่อนำไปสู่ Thailand 4.0 : Digital Transformation for Thailand 4.0. *NBTC Journal*, 2(2), 23 - 48.
- [28] สัมฤทธิ์ กางเพ็ง, และ ประยุทธ์ ชูสอน. (2557). ภาวะผู้นำแบบโลกาภิวัตน์: แนวคิดและการวิจัย. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา.
- [29] สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561 – 2580.
- [30] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: פרקหวานกราฟิค.
- [31] สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). รายงานการศึกษาไทย 2565. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- [32] สุนิสา เมฆวิไลย์. (2565). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- [33] ยุวเรศ ประดู่. (2564). คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- [34] อนันต์ นามทองตัน. (2554). มองทางลัดสู่การปฏิบัติที่เป็นเลิศ. นนทบุรี: สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- [35] อภิรัตน์ ช่างเกวียน. (2564). บทบาทผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครปฐม. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [36] อภิสรฯ ศรีบุญยกุล. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.